KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.6.2011
KOM(2011) 382 wersja ostateczna

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO

z wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury

1 stycznia 2000 r. - 31 grudnia 2010 r.

1. WPROWADZENIE

Rozporządzeniem Rady (WE) nr 116/2009[1] z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury (wersja skodyfikowana), dalej zwanym „rozporządzeniem podstawowym", ustanowiono przepisy gwarantujące, że wywóz dóbr kultury podlega jednolitym kontrolom na zewnętrznych granicach Unii. Wyszczególnienie kategorii dóbr kultury, objętych przepisami rozporządzenia, zawiera jego załącznik I.

Wywóz dóbr kultury poza obszar celny Unii objęty jest wymogiem przedstawienia pozwolenia na wywóz. Pozwolenie na wywóz jest wydawane przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium dany przedmiot kultury został zgodnie z prawem umieszczony. Dla pewnych kategorii dóbr kultury pozwolenie na wywóz wymagane jest wyłącznie w przypadku, gdy ich wartość osiąga lub przewyższa odpowiednie progi finansowe określone w załączniku I do rozporządzenia. W razie potrzeby właściwe organy wydające pozwolenie na wywóz konsultują sprawę z właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia danego przedmiotu. Kontrole celne zapewniają, że obszar celny Unii opuścić mogą jedynie dobra kultury opatrzone ważnym pozwoleniem na wywóz.

Przepisy niezbędne do wykonania rozporządzania podstawowego ustanowiono w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 752/93[2] z dnia 30 marca 1993 r. Rozporządzenie wykonawcze przewiduje trzy rodzaje pozwoleń na wywóz: pozwolenie standardowe, szczególne pozwolenie otwarte i ogólne pozwolenie otwarte.

Zgodnie z art. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja ma obowiązek regularnie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat wykonania tego rozporządzenia. Pierwsze takie sprawozdanie zostało przedstawione w 2000 r[3]. Niniejsze sprawozdanie obejmuje okres od 1 stycznia 2000 r. do 31 grudnia 2010 r., odzwierciedlając sytuację w całej Unii przed dwoma kolejnymi rozszerzeniami UE (1 maja 2004 r. i 1 stycznia 2007 r.) i po nich.

Zawarte w niniejszym sprawozdaniu ustalenia oparto na informacjach przedłożonych przez administracje państw członkowskich w odpowiedzi na rozesłany przez Komisję kwestionariusz, służący między innymi zgromadzeniu danych o stosowaniu pozwoleń na wywóz dóbr kultury w latach 2000-2010.

---

[1] Rozporządzenie Rady (WE) nr 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury (wersja skodyfikowana), Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 1. Rozporządzeniem tym zastąpiono rozporządzenie Rady (EWG) nr 3911/92 z dnia 9 grudnia 1992 r. w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz.U. L 395 z 31.12.1992, s. 1), które obowiązywało od dnia 30 marca 1993 r.

[2] Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 752/93 z dnia 30 marca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3911/92 w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz.U. L 77 z 31.3.1993, s. 24).

[3] Sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3911/92 w sprawie wywozu dóbr kultury oraz dyrektywy Rady 93/7/EWG w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego, COM(2000)325 z 25.5.2000 r.

2. ROZWÓJ SYTUACJI W OKRESIE OD 1 STYCZNIA 2000 R. DO 31 GRUDNIA 2010 R.

2.1. Zmiany w prawodawstwie

Oryginalne rozporządzenie podstawowe (tj. rozporządzenie Rady (WE) nr 3911/92) zostało w okresie objętym sprawozdaniem dwukrotnie zmienione, a mianowicie:

– rozporządzeniem Rady (WE) nr 974/2001[4] wprowadzono konieczne dostosowania z uwzględnieniem wprowadzenia z dniem 1 stycznia 2002 r. euro, jak również dla uściślenia obowiązującego uprzednio progu finansowego o wartości: „0 (zero)", którą zastąpiono wyrażeniem „Niezależnie od wartości.".

– Rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003[5] dostosowano obowiązujące brzmienie art. 8 do przepisów decyzji Rady 1999/468/WE[6] w odniesieniu do procedur komitetów.

Pierwotne rozporządzenie podstawowe zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem Rady (WE) nr 116/2009 w ramach procedury kodyfikacji. Kodyfikacja polega na połączeniu w jednym, nowym akcie prawnym wszystkich przepisów aktu podstawowego wraz z wszelkimi późniejszymi zmianami, przy czym usuwa się wszystkie przestarzałe przepisy i uspójnia stosowaną terminologię, nadając tym samym ustawodawstwu bardziej przystępną i przejrzystą formę.

Rozporządzenie wykonawcze, tj. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 752/93, zostało jednokrotnie zmienione w okresie objętym sprawozdaniem. Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 656/2004[7] zastąpiono wzór formularza pozwolenia na wywóz w załączniku I tak, aby był on zgodny z wzorcem dokumentów handlowych Organizacji Narodów Zjednoczonych[8], dodając odpowiednie uwagi i objaśnienia służące poprawnemu i jednolitemu wypełnianiu formularza. Państwom członkowskim nadano nim jednocześnie możliwość sporządzania formularzy w formie elektronicznej.

Rozporządzenie wykonawcze powinno być również poddane kodyfikacji. Stosowna procedura jest aktualnie w toku.

---

4 Rozporządzenie Rady (WE) NR 974/2001 z dnia 14 maja 2001 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3911/92 w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz.U. L 137 z 19.5.2001, s. 10).

5 Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowujące do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (większość kwalifikowana), Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1.

6 Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23).

7 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 656/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 752/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3911/92 w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 50).

8 Wzór dokumentów handlowych Organizacji Narodów Zjednoczonych: *United Nations Layout Key for Trade Documents,* New York and Geneva, 2002 (ECE/TRADE/270).

2.2. Publikacja informacji w Dzienniku Urzędowym

Najnowsza lista organów upoważnionych do wydawania pozwoleń na wywóz dla dóbr kultury została opublikowana, zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w lipcu 2009 r[9].

Najnowsza lista urzędów celnych upoważnionych do przeprowadzania formalności związanych z wywozem dóbr kultury, opublikowana zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ukazała się w czerwcu 2009 r[10].

2.3. Posiedzenia Komitetu

W omawianym okresie odbyło się osiem spotkań doradczego Komitetu ds. Wywozu i Zwrotu Dóbr Kultury. Zadaniem Komitetu jest także rozpatrywanie zagadnień, jakie wyłaniają się w trakcie wykonywania przepisów dyrektywy Rady 93/7/EWG w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego[11].

2.4. Kontekst międzynarodowy

2.4.1. Proces ratyfikacji konwencji UNESCO i UNIDROIT

Pomimo stosunkowego zwiększenia liczby stron ratyfikujących w omawianym okresie, jak dotychczas konwencję UNESCO z roku 1970[12] ratyfikowały tylko 22 państwa członkowskie, a zaledwie 12 ratyfikowało konwencję UNIDROIT z roku 1995[13].

2.4.2. Wspólny wzór świadectwa wywozowego Rady Współpracy Celnej i UNESCO

W roku 2005 Rada Współpracy Celnej wraz z UNESCO opracowały wspólnie, celem ujednolicenia różnorodności obowiązujących na całym świecie świadectw wywozowych dla uproszczenia kontroli celnych i umożliwienia wykrywania fałszywych dokumentów, wspólny wzór świadectwa wywozu dóbr kultury. Proponowany model świadectwa wywozowego został oparty na unijnym wzorze standardowego formularza pozwolenia na wywóz.

---

9 Dz.U. C 164 z 16.7.2009, s. 6.

10 Dz.U. C 134 z 13.6.2009, s. 9.

11 Dyrektywa Rady 93/7/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (Dz.U. L 74 z 27.3.1993, s. 74).

12 Konwencja Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury dotycząca środków zakazujących i zapobiegających nielegalnemu przywozowi, wywozowi, i przenoszeniu prawa własności kulturalnej własności dóbr kulturalnych, sporządzona w Paryżu dnia 14 listopada 1970 r.; ratyfikowana przez następujące państwa członkowskie: Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia Francja, Grecja, Hiszpania, Litwa, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy i Zjednoczone Królestwo.

13 Konwencja Unidroit o skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dobrach kultury, sporządzona w Rzymie dnia 24 czerwca 1995 r.; ratyfikowana przez następujące państwa członkowskie: Dania, Grecja, Hiszpania, Włochy, Cypr, Litwa, Węgry, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja i Finlandia.

2.5. Kontekst europejski

Wprowadzany na szczeblu UE system regulacji wywozu dóbr kultury, będący przedmiotem niniejszego sprawozdania, ma stanowić uzupełnienie pozostałych instrumentów prawnych i inicjatyw w dziedzinie ochrony dóbr kultury.

Komisja opublikowała już trzy sprawozdania ze stosowania dyrektywy Rady 93/7/EWG[14], odpowiednio: w roku 2000, 2005 i 2009[15]. Ostatnie sprawozdanie prowadzi do konkluzji, że należy podjąć refleksję nad ewentualnym przeglądem dyrektywy. W związku z tym Komisja powołała grupę roboczą *ad hoc* pod auspicjami Komitetu ds. Wywozu i Zwrotu Dóbr Kultury, w celu określenia problemów związanych ze stosowaniem dyrektywy i zaproponowania rozwiązań. Grupa robocza wyczerpała już swój mandat, a wnioski, do jakich doszła, zostaną przedstawione Komitetowi w 2011 r. Ponieważ załącznik do tej dyrektywy jest identyczny z załącznikiem I do rozporządzenia podstawowego, decyzja o zmianach w dyrektywie mogłaby pociągać za sobą konsekwencje bezpośrednio dotyczące rozporządzenia.

Grupa robocza ds. wzajemnego udostępniania zbiorów muzealnych została ustanowiona przez Radę w jej Planie prac w dziedzinie kultury na lata 2008–2010 w kontekście realizacji europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata[16]. Ostateczne sprawozdanie grupy zostało przedstawione w czerwcu 2010 r[17]. W oparciu o dorobek tej grupy i wpisując się w kontekst planu prac w dziedzinie kultury na lata 2011–2014[18], nowa grupa robocza zajmie się przeanalizowaniem sposobów i środków uproszczenia procesu przyznawania kredytów i pożyczek, ze szczególnym uwzględnieniem mechanizmów służących zapewnieniu gwarancji państwa.

Już w konkluzjach Rady z listopada 2008 r. podkreślono konieczność zapobiegania nielegalnemu obrotowi dobrami kultury. Wobec powyższego Komisja zdecydowała się zamówić opracowanie na temat zwalczania nielegalnego obrotu dobrami kultury i zapobiegania mu, które ma być ukończone jeszcze w 2011 r.

---

14 Zob. przypis 11 powyżej.

15 COM(2000)325 z 25.5.2000 (zob. przypis 3 powyżej), COM(2005)675 z 21.12.2005 oraz COM(2009)408 z 30.7.2009.

16 Rezolucja Rady z dnia 16 listopada 2007 r. dotycząca europejskiego planu działań na rzecz kultury (Dz.U. C 287 z 29.11.2007, s. 1).

17 Sprawozdanie końcowe i zalecenia dla Komitetu ds. Kultury o doskonaleniu metod ułatwiania wzajemnego udostępniania zbiorów muzealnych, wydane przez działającą w ramach otwartej metody koordynacji grupę ekspercką ds. wzajemnego udostępniania zbiorów muzealnych, czerwiec 2010.

18 Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2011–2014 (Dz.U. C 325 z 2.12.2010, s. 1).

3. STOSOWANIE PRZEPISÓW ROZPORZĄDZENIA OD 1 STYCZNIA 2000 R. DO 31 GRUDNIA 2010 R.

3.1. Wykonanie rozporządzenia przez państwa członkowskie w ujęciu statystycznym

3.1.1. Stosowanie standardowego pozwolenia na wywóz w formie określonej w art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego

Standardowe pozwolenie na wywóz stosuje się zasadniczo w każdym przypadku wywozu podlegającego przepisom rozporządzenia podstawowego. Przegląd liczby standardowych pozwoleń na wywóz wystawianych przez poszczególne państwa członkowskie znajduje się w załączniku 1.

Załącznik 2 obrazuje ewolucję proporcji w tej liczbie pozwoleń wystawionych w omawianym okresie – od Unii piętnastu państw (w 2003 r.) do dwudziestu siedmiu państw członkowskich Unii (stan w roku 2010). Ukazano w nim również, jaki udział w ogólnej liczbie wydanych pozwoleń mają poszczególne państwa członkowskie. Z dostępnych danych wynika, że dobra kultury w Unii Europejskiej wywożone są głównie z trzech państw członkowskich: przede wszystkim ze Zjednoczonego Królestwa (średnio 45% latach 2000-2010), a następnie z Włoch (około 26%) i Francji (około 15%).

Od czasu rozszerzenia z 1 maja 2004 r. w nowych państwach członkowskich wydano nie więcej niż 1% wszystkich pozwoleń na wywóz dóbr kultury. Z tego procenta aż 46% pochodziło z Republiki Czeskiej, jako jedynej spośród nowych państw członkowskich, która zgłosiła znaczącą liczbę wydanych pozwoleń.

Całkowita suma wydanych pozwoleń na wywóz wzrosła o 34%, z 16 117 w 2000 r. do maksymalnej liczby 21 557 w roku 2007, aby następnie spaść do 18 176 w 2010 r. Z uwagi na fakt, iż nowe państwa członkowskie wydają bardzo niewielką liczbę pozwoleń na wywóz, odnotowanego wzrostu nie można wiązać z rozszerzeniem UE.

3.1.2. Stosowanie szczególnego pozwolenia otwartego na wywóz w formie określonej w art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego

Szczególne pozwolenia otwarte odnoszą się do powtarzalnych operacji czasowego wywozu konkretnych dóbr kultury przez konkretną osobę fizyczną lub organizację. Zestawienie liczby rzeczywiście wystawionych, ważnych otwartych pozwoleń szczególnych uznawanych przez państwa członkowskie zawarto w załączniku 3.

Jak wynika z przedstawionych danych, tego rodzaju pozwolenia korzystało tylko siedem państw członkowskich (Grecja, Francja, Cypr, Niderlandy, Polska, Słowenia i Zjednoczone Królestwo), spośród których najczęściej stosowano je w Polsce.

Załącznik 4 obrazuje liczbę osób fizycznych lub organizacji, którym wydano szczególne pozwolenia otwarte.

3.1.3. Stosowanie ogólnego pozwolenia otwartego na wywóz w formie określonej w art. 2 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego

Ogólne pozwolenia otwarte odnoszą się do przypadków czasowego wywozu takich dóbr kultury, które należą do stałych zbiorów muzeów lub innych instytucji.

Zestawienie liczby rzeczywiście wystawionych, ważnych otwartych pozwoleń ogólnych uznawanych przez państwa członkowskie zawarto w załączniku 5.

W świetle zebranych liczb, tego rodzaju pozwolenia wydawano tylko w ośmiu państwach członkowskich (Bułgarii, Niemczech, Grecji, Francji, Cyprze, Polsce, Portugalii i Słowenii).

Chociaż ogólne i szczególne otwarte pozwolenia na wywóz są wykorzystywane w ograniczonej liczbie państw członkowskich, to zdaniem tych państw są istotnym narzędziem pozwalającym na administrowanie wywozem dóbr kultury i sprawowanie nad nim kontroli.

3.1.4. Odmowy standardowego pozwolenia na wywóz

Liczba wniosków o pozwolenie na wywóz rozpatrzonych odmownie przez właściwe organy państw członkowskich znajduje się w załączniku 6.

Głównymi powodami odmowy udzielenia pozwolenia były: (i) niekompletność przedłożonego wniosku; (ii) zaliczenie danego obiektu do skarbów dziedzictwa narodowego w danym państwie członkowskim.

Bardzo niska proporcja odmownie rozpatrzonych wniosków o pozwolenie w skali całej Unii wynosi 0,3% wszystkich wydanych pozwoleń.

3.1.5. Przesyłki uznane za niezgodne z obowiązującymi przepisami

Załącznik 7 przedstawia liczbę przesyłek, w odniesieniu do których stwierdzono niezgodność z obowiązującymi przepisami. Wszystkie państwa członkowskie zgłosiły ogółem 473 takie przypadki w całym dziesięcioletnim okresie. Wynik ten można uznać za bardzo niski w stosunku do całkowitej liczby wydanych pozwoleń.

Nieliczne państwa członkowskie wskazują, że przesyłki niezgodne z przepisami były wykrywane przez ich organy celne. W zależności od konkretnego przypadku i od obowiązujących przepisów ustawodawstwa krajowego wszczęto odpowiednie procedury właściwych organów lub powiadomiono organy ścigania. W niektórych przypadkach sprawę udało się wyjaśnić poprzez wystawienie pozwolenia na wywóz z mocą wsteczną.

3.2. Strategia kontroli sprawowanej przez organy celne

W wielu państwach członkowskich ochrona dóbr kultury jest istotnym elementem ich polityki, z tego też względu organy celne szkoli się specjalnie w celu wykrywania możliwego nielegalnego wywozu dóbr kultury.

Państwa członkowskie stwierdzają, że ich służby celne wykorzystują narzędzia zarządzania ryzykiem w celu typowania przesyłek poddanych kontroli przy wywozie. Wskazują przy tym, że prowadzą znacznie częstsze kontrole w odniesieniu do *przesyłek podwyższonego ryzyka*.

Niektóre z państw członkowskich zwracają natomiast szczególnie baczną uwagę na podróżnych.

3.3. Ograniczenia liczby (ilości) właściwych urzędów celnych

Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia podstawowego daje państwom członkowskim możliwość ograniczenia ilości urzędów celnych upoważnionych do przeprowadzania formalności związanych z wywozem dóbr kultury.

Z możliwości tej skorzystało dziewięć państw członkowskich (Bułgaria, Grecja, Hiszpania, Cypr, Luksemburg, Węgry, Malta, Portugalia i Zjednoczone Królestwo). Powszechnie uznaje się, że przepis ten umożliwia zwiększenie skuteczności kontroli, jak również poprawę warunków współpracy z muzeami i innymi instytucjami naukowymi zbliżonymi do wskazanych urzędów celnych.

3.4. Współpraca administracyjna

Większość państw członkowskich pozytywnie ocenia współpracę między rozmaitymi zaangażowanymi stronami (organy wydające pozwolenia, administracja celna, policja) w skali krajowej. Współpraca ta polega na regularnych spotkaniach oraz organizacji wspólnych szkoleń. Niektóre z państw członkowskich organizują współpracę na podstawie protokołów ustaleń lub podobnych porozumień zawartych między zainteresowanymi stronami.

Włochy zgłosiły na przykład, że organy wydające pozwolenia są bezpośrednio powiązane z jednostką policyjną wyspecjalizowaną w dziedzinie dóbr kultury: *Comando Carabinieri Tutela Patrimonio Culturale*.

Niektóre z państw członkowskich podkreślały jednak niewystarczający poziom współpracy na szczeblu UE. W roku 2003, w wyniku prac Komitetu ds. Wywozu i Zwrotu Dóbr Kultury, stworzono wytyczne dotyczące współpracy administracyjnej. Okazało się jednak, że aktualizowanie tego operacyjnego narzędzia nastręcza pewne trudności.

Na poziomie międzynarodowym trwa współpraca z udziałem takich jednostek jak Europol oraz Interpol.

3.5. Wykorzystanie systemów elektronicznych

W przytłaczającej większości państw członkowskich nie ma wciąż możliwości wystąpienia o pozwolenie na wywóz za pomocą formularza, drogą elektroniczną. Nawet w przypadkach, gdzie wypełnienie elektronicznego formularza jest możliwe, sam wniosek musi być złożony w formie papierowej.

Niektóre z państw członkowskich informują, że właśnie opracowują systemy elektroniczne, które mają pozwolić nie tylko na składanie wniosków, ale również na wydawanie pozwoleń na wywóz dóbr kultury.

3.6. Propozycje państw członkowskich

3.6.1. Zmiany progów dotyczących pewnych kategorii dóbr kultury

Artykuł 10 rozporządzenia podstawowego stanowi o możliwości aktualizowania wymienionych w załączniku I progów finansowych na podstawie wskaźników ekonomicznych i walutowych.

W świetle dyskusji toczonych na forum Komitetu ds. wywozu i zwrotu dóbr kultury, nie wyłoniła się jak dotąd większość państw członkowskich, która opowiadałaby się za zmianą obecnie obowiązujących progów, a zatem Komisja nie zamierza wystąpić z projektem aktualizacji.

3.6.2. Narzędzie szybkiej wymiany danych

Szereg państw członkowskich wyraziło opinię, że wymianę informacji między państwami członkowskimi a Komisją dałoby się usprawnić, a aktualne dane kontaktowe powinny być dostępne za pomocą narzędzia opartego na technologii internetowej.

W odpowiedzi na te sugestie Komisja zdecydowała się na utworzenie w sieci CIRCA specjalnej grupy zainteresowań poświęconej wywozowi dóbr kultury. CIRCA jest to sieć ekstranetowa dostosowana do potrzeb administracji publicznej, służąca zainteresowanym jako zastrzeżona przestrzeń wymiany informacji i dokumentów, dysponująca jeszcze wieloma innymi funkcjami.

W tej przestrzeni wydzielono nową część, zawierającą informacje kontaktowe organów administracji krajowych. Okazało się jednak, że aktualizowanie tych danych nastręcza pewne trudności.

4. PODSUMOWANIE

Państwa członkowskie nie odnotowały większych trudności w codziennym wykonywaniu przepisów rozporządzenia podstawowego oraz rozporządzenia wykonawczego. Okazuje się, że wprowadzony w 1993 r. system kontroli wywozu dóbr kultury na granicach zewnętrznych Unii wszedł faktycznie w życie w ogromnej większości państw członkowskich, jakkolwiek różnią się one stopniem jego wdrożenia.

Do poprawy funkcjonowania systemu mogłoby posłużyć wypracowanie mechanizmów ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją.

Komisja zamierza śledzić rozwój wypadków w kontekście innych inicjatyw podejmowanych w skali UE i na szczeblu międzynarodowym, które mogłyby wywrzeć wpływ na przedmiot niniejszego sprawozdania, ze zwróceniem szczególnej uwagi na wyniki badania dotyczącego nielegalnego obrotu, o którym mowa w pkt 2.5. We wszelkich przypadkach, w których w wyniku wspomnianych inicjatyw ustalone zostaną potrzeby konkretnych usprawnień, Komisja będzie gotowa podjąć wskazane zagadnienia.

* * *

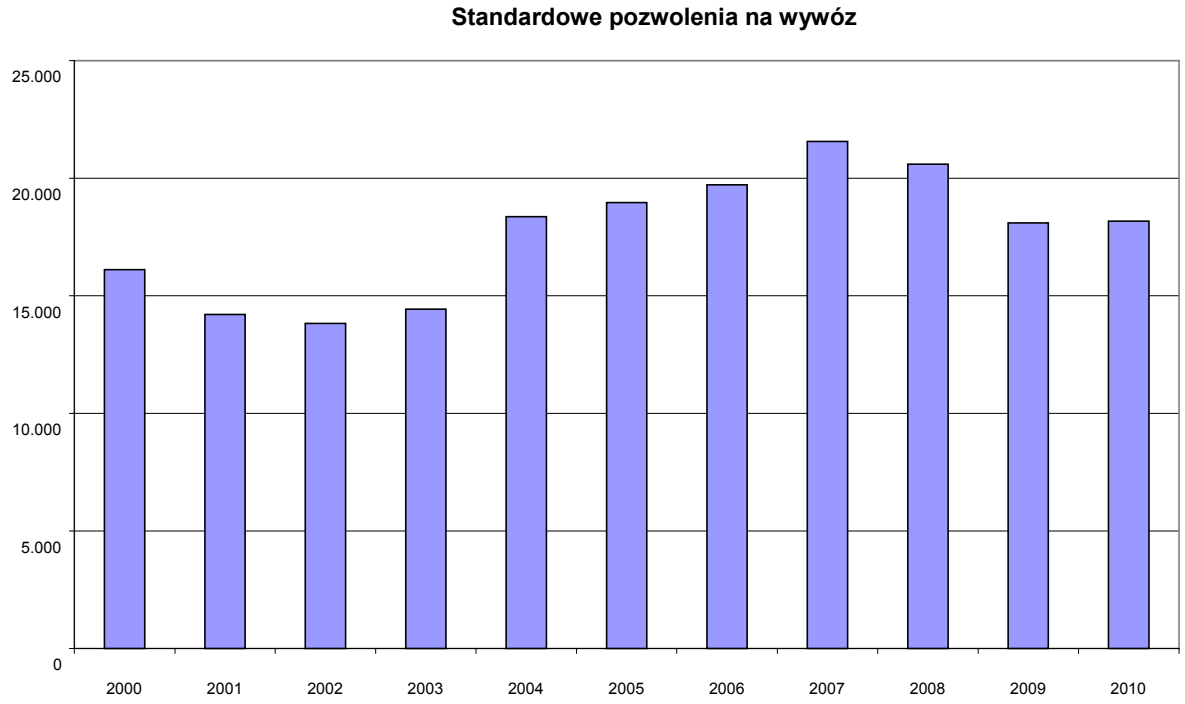
Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z prośbą o przyjęcie do wiadomości niniejszego sprawozdania.

5. ZAŁĄCZNIKI

5.1. **Załącznik 1: Standardowe pozwolenia na wywóz**[19]

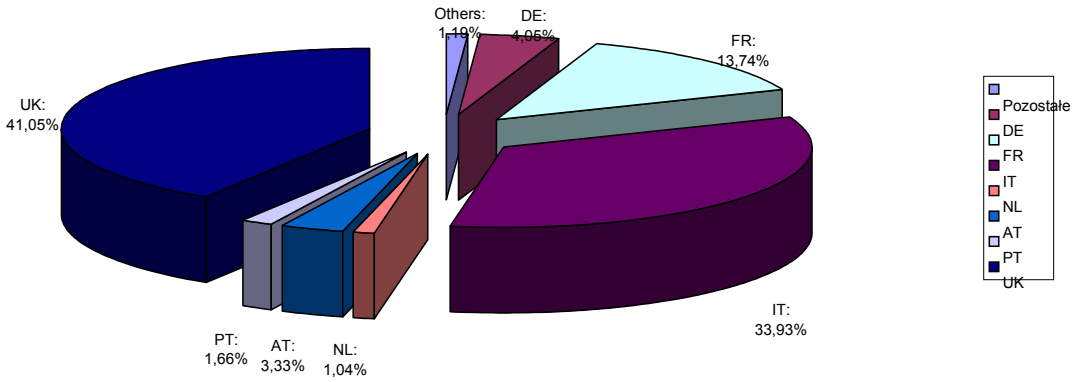
	Rok										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	284	337	513	263	210	nd	nd
BG								0	0	0	0
CZ					34	144	112	222	13	30	114
DK	62	43	149	53	37	43	23	44	48	nd	nd
DE	218	171	217	186	308	735	736	832	1.109	657	736
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	1	1	5	13	14	33	12	8	7	12	13
EL	41	9	93	1	38	5	13	3	0	2	5
ES	1.215	1.001	986	1.019	899	205	227	372	328	nd	nd
FR	2.470	2.836	2.818	2.585	2.327	2.526	3.025	2.916	2.917	2.327	2.498
IT	4.387	3.411	2.400	3.300	5.691	5.114	5.000	5.300	4.728	5.112	6.167
CY					0	0	3	4	6	4	6
LV					0	0	0	8	1	1	1
LT					0	2	3	0	1	1	0
LU	0	0	0	0	0	58	5	10	38	nd	nd
HU					14	27	27	29	7	nd	nd
MT					2	3	6	11	3	2	6
NL	308	250	247	209	183	131	223	281	254	474	189
AT	309	307	329	313	322	369	462	476	338	412	606
PL					327	0	0	0	0	0	0
PT	131	118	105	276	236	320	197	279	240	142	302
RO								0	0	1	0
SI					7	16	14	12	19	nd	nd
SK					30	18	10	10	8	107	16
FI	15	0	0	1	0	2	3	3	4	3	4
SE	52	137	152	84	38	83	78	215	160	414	52
UK	6.908	5.925	6.323	6.395	7.579	8.793	9.034	10.259	10.156	8.392	7.461
Suma	**16.117**	**14.209**	**13.824**	**14.435**	**18.370**	**18.964**	**19.726**	**21.557**	**20.595**	**18.093**	**18.176**

[19] Podane liczby mogą cechować nieznacznie różnice w przypadku krajów, które zgłaszały dane statystyczne w podziale na kategorie - ponieważ jedno pozwolenie na wywóz może występować nie tylko w jednej kategorii.

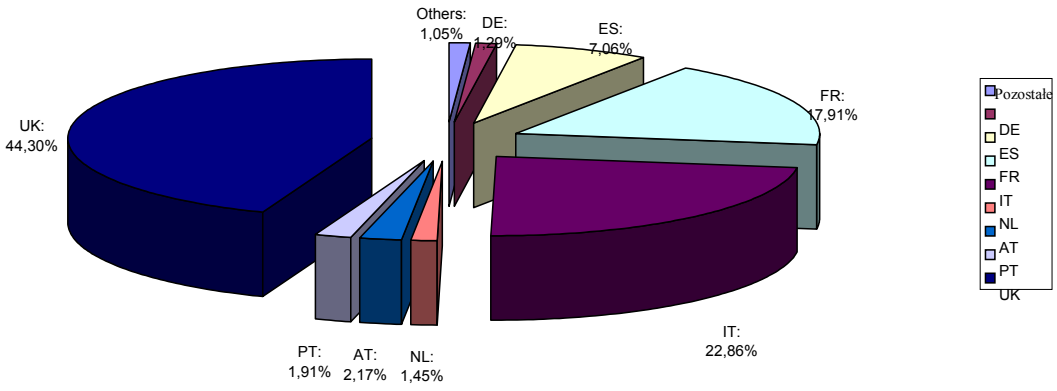

Standardowe pozwolenia na wywóz
25.000
20.000
15.000
10.000
5.000
0
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010

5.2. Załącznik 2: Liczba standardowych pozwoleń na wywóz w latach 2003-2010 – ewolucja

Standardowe pozwolenia na wywóz w roku 2010

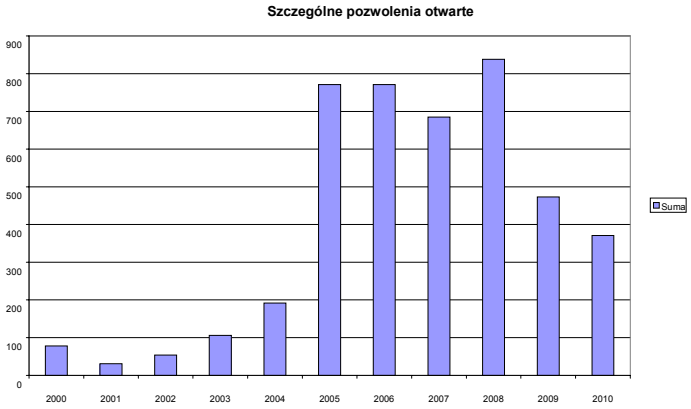

Standardowe pozwolenia na wywóz w roku 2003

5.3. Załącznik 3: Szczególne pozwolenia otwarte

	Rok										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
BG								0	0	0	0
CZ					0	0	0	0	0	0	0
DK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
DE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	0	0	0	0	0	1	0	0	4	3	3
ES	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
FR	0	0	0	0	1	0	0	0	0	3	5
IT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
CY					0	0	2	1	4	2	5
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
HU					0	0	0	0	0	nd	nd
MT					0	0	0	0	0	0	0
NL	78	31	54	76	36	51	85	42	67	99	71
AT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PL					97	636	546	441	510	260	178
PT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
RO								0	0	0	0
SI					1	1	1	1	1	nd	nd
SK					0	0	0	0	0	0	0
FI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
UK	0	0	0	30	57	82	137	200	252	106	109
Suma	**78**	**31**	**54**	**106**	**192**	**771**	**771**	**685**	**838**	**473**	**371**

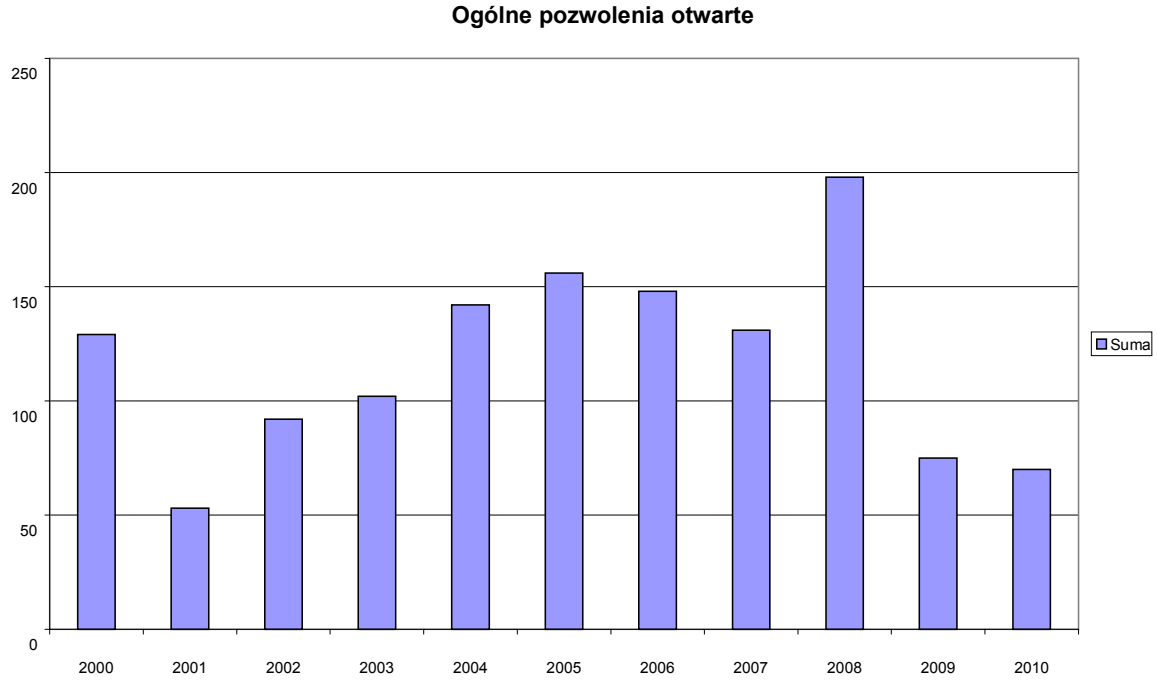

Szczególne pozwolenia otwarte
900
800
700
600
500
400
300
200
100
0
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
Suma

5.4. Załącznik 4: Osoby prywatne i prawne, które uzyskały szczególne pozwolenia otwarte

	Rok										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
BG								0	0	0	0
CZ					0	0	0	0	0	0	0
DK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
DE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	0	0	0	0	0	1	0	0	4	8	6
ES	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
FR	0	0	0	0	1	0	0	0	0	2	1
IT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
CY					0	0	1	3	2	2	5
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
HU					0	0	0	0	0	nd	nd
MT					0	0	0	0	0	0	0
NL	55	21	43	55	24	24	48	26	42	41	33
AT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PL					87	624	519	435	510	260	178
PT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
RO								0	0	0	0
SI					1	1	1	1	1	nd	nd
SK					0	0	0	0	0	0	0
FI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
UK	0	0	0	27	50	74	126	141	166	103	108
Suma	**55**	**21**	**43**	**82**	**163**	**724**	**695**	**606**	**725**	**416**	**338**

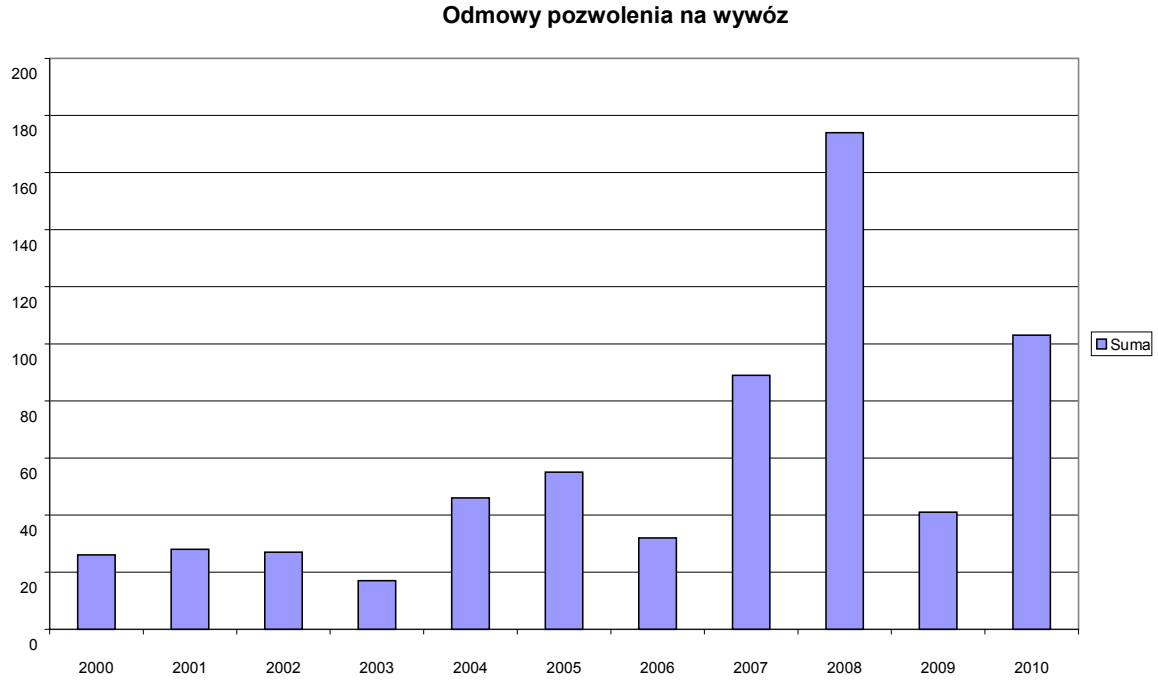
5.5. Załącznik 5: Ogólne pozwolenia otwarte

	Rok										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
BG								5	23	7	4
CZ					0	0	0	0	0	0	0
DK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
DE	67	23	63	28	24	52	58	58	51	39	42
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	0	0	0	0	0	2	18	4	23	8	8
ES	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
FR	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0
IT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
CY					0	0	1	3	2	2	1
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
HU					0	0	0	0	0	nd	nd
MT					0	0	0	0	0	0	0
NL	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
AT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PL					10	94	61	50	88	19	15
PT	62	30	29	74	104	0	0	0	0	0	0
RO								0	0	0	0
SI					3	8	10	11	11	nd	nd
SK					0	0	0	0	0	0	0
FI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
UK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Suma	**129**	**53**	**92**	**102**	**142**	**156**	**148**	**131**	**198**	**75**	**70**

Ogólne pozwolenia otwarte
250
200
150
100
50
0
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
Suma

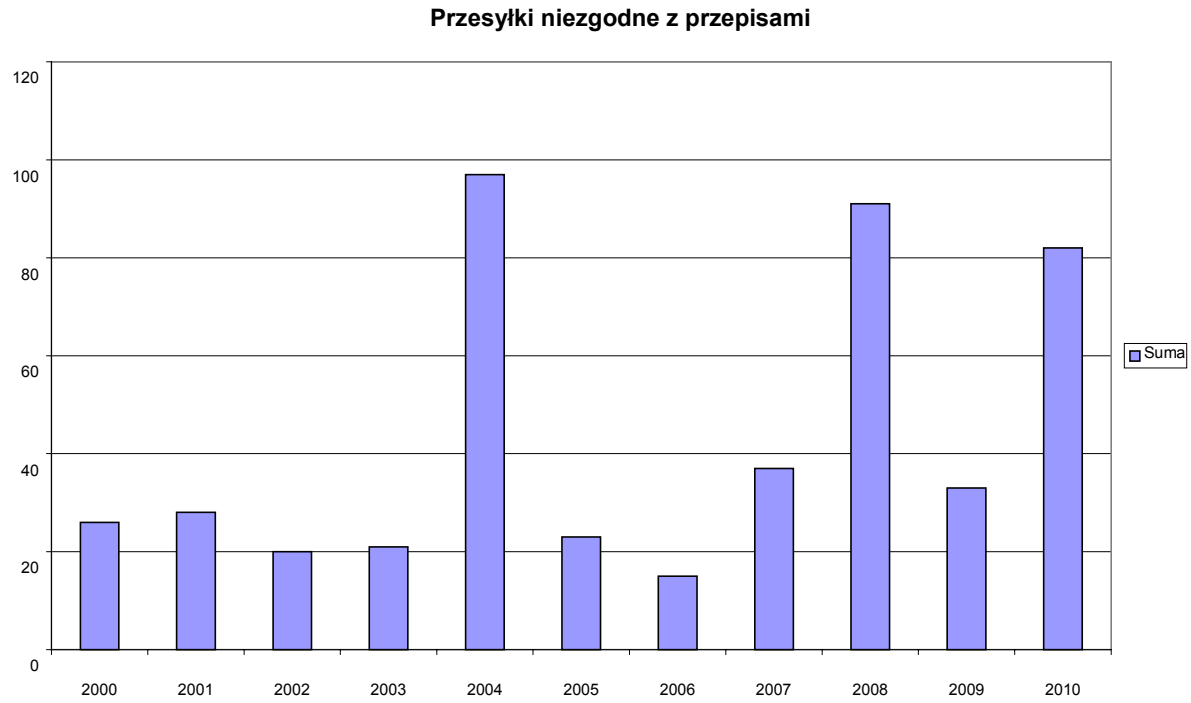
5.6. Załącznik 6: Odmowy pozwolenia na wywóz

	Rok										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
BG								0	0	0	0
CZ					0	0	0	0	61	2	53
DK	0	0	0	0	0	0	1	0	0	nd	nd
DE	0	0	0	0	1	3	0	1	2	1	0
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	2	0	0	0	0	1	0	1	2	0	2
ES	23	24	22	11	36	12	23	20	36	nd	nd
FR	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
IT	nd	nd	nd	nd	nd	17	0	59	67	34	31
CY					0	0	0	0	0	0	0
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
HU					0	0	0	0	0	nd	nd
MT					1	0	0	0	0	1	1
NL	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
AT	0	3	2	3	1	1	1	1	2	0	5
PL					6	13	3	2	1	0	0
PT	1	1	1	0	0	2	0	2	1	0	0
RO								0	0	3	10
SI					0	0	0	0	1	nd	nd
SK					0	6	1	0	1	0	0
FI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SE	0	0	0	0	0	0	2	2	0	0	0
UK	0	0	2	3	1	0	1	1	0	0	1
Suma	**26**	**28**	**27**	**17**	**46**	**55**	**32**	**89**	**174**	**41**	**103**

Odmowy pozwolenia na wywóz
200
180
160
140
120
100
80
60
40
20
0
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
Suma

5.7. Załącznik 7: Przesyłki niezgodne z przepisami

	Rok										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
BG								21	5	0	0
CZ					0	0	0	0	61	2	53
DK	0	0	0	0	0	0	0	1	1	nd	nd
DE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	0	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0
ES	0	0	0	1	1	0	0	0	0	nd	nd
FR	17	18	17	18	6	12	12	7	22	28	18
IT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
CY					0	0	0	0	0	0	0
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	nd	nd
HU					0	0	0	0	0	nd	nd
MT					0	0	0	0	0	0	0
NL	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	3
AT	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	1
PL					79	0	0	0	0	0	0
PT	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
RO								0	0	0	0
SI					0	0	0	0	0	nd	nd
SK					0	0	0	0	0	0	0
FI	0	0	0	0	7	6	2	0	1	0	1
SE	0	0	0	0	0	0	0	2	1	0	3
UK	9	9	3	1	2	3	0	6	0	2	3
Suma	**26**	**28**	**20**	**21**	**97**	**23**	**15**	**37**	**91**	**33**	**82**

Przesyłki niezgodne z przepisami
120
100
80
60
40
20
0
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
Suma